

מעילה יח. (תחילת הפרק) עד יט. (סוף העמוד)

ביאורי מושגים
 חטאת בעלת מום - בעודה בחיים יכולה להיפדות ולכן ניתן לפוגמה ולכן מועלים רק כשפוגם,
 אחרי מיתה - לא ניתן לפדותה (אין פודים את הקדשים כדי להאכילם לכלבים וגם צריך העמדה
 והערכה). לכן לא ניתן לפגום בה. לכן מעל כבר כשנהנה.

משנה

המח' בין ר"ע לחכמים היא
 רק בדבר שיש בו פגימה
 לזמן מרובה.
 בדבר שיש בו פגם מיידי
 מודה ר' עקיבא שמועל רק
 כשפוגם

ר' פפא: מדובר בחטאת
 בעלת מום, שלא נפדתה.

דבר שאין בו פגם - מעל משנהנה,
 דבר שיש בו פגם - חכמים: מעל משיפגום,
 ר' עקיבא: מעל משיהנה.
 הנהנה מחטאת - בחייה מעל משיפגום,
 במותה מעל משיהנה.

המקור דיני מעילה השונים
 'ואם נפש' - לרבות את הנשיא והכהן הגדול (למרות שהם נהנים משמן המשחה כשמושחים אותם)

'כי תמעול מעל' - מסוטה ומע"ז אנו לומדים שמעילה זה מלשון שינוי,

- 'חטא'-'חטא' - מתרומה לומדים בג"ש ש: 1. צריך פגימה והנאה באותו דבר,
 2. דווקא בתלוש,
 3. דווקא בשליח שעשה שליחותו של בעה"ב.
 4. אם לא נהנה או הוזק - פטור

'כי תמעול מעל' - לרבות (כל הדינים הללו קיימים במעילה ולא בתרומה):

1. בדבר שאין בו פגימה חייב גם אם לא פגם (נלמד גם מסוטה)
2. אכילתו או הנאתו ואכילת חברו או הנאת חברו מצטרפות,
3. מעילה היום ומעילה לאחר זמן מצטרפות,
4. חייב גם אם המעילה היתה מקודש לקודש. (התנאים נחלקו האם הרגע הקובע הוא הכניסה לעזרה או זריקת הדם)

ציטוט מהמשנה

המשנה קובעת שבתכשיט זהב
 אין פגימה ולכן מועל כשנהנה

אמנם תכשיט זהב שאינו נשמר טוב מתבלה ונפגם אבל
 המשנה לא התייחסה לכך כיוון ש:
 1. מדובר בתכשיט שמור,
 2. מדובר בפגם לאחר זמן רב.